

ego dédero, si quis biberit ex ea, non sitiet in aetérnum.

V. Angelis suis Deus mandávit de te. **R.** Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Oratio.

TEJUNIA nostra, quaesumus, Dómine, benigno favóre proséquere: ut, sicut ab aliméntis abstinémus in córpore, ita a vítiis jejunémus in mente. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Añã. Ipse autem.

Capit. Christus, ut supra.

R. br. Foderunt manus meas * Et pedes meos. Foderunt. **V.** Dinumeraverunt ómnia ossa mea. Et Glória Patri. Foderunt.

V. O vos omnes, qui transitís per viam. **R.** Attendite, et vidéte dolórem meum.

AD SEXTAM.

Añã. Alligávit Dóminus.

Capitulum. Is. l.

FACIEM meam non avéti ab increpántibus et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, et ideo non sum confúsus.

R. br. Vere languóres nostros * Ipse tulit. Vere. **V.** Et dolóres nostros ipse portávit. Ipse. Glória Patri. Vere.

V. Disciplina pacis nostrae super eum. **R.** Et livóre ejus sanáti sumus.

AD NONAM.

Añã. O vos omnes.

Capitulum. Is. liii.

TRADIDIT Christus in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est; et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

R. br. Ipse vulnerátus est * Propter iniquitátes nostras. Ipse. **V.** Attrítus est propter scélera nostra. Propter. Glória Patri. Ipse.

V. Oblátus est quia ipse voluit. **R.** Et non aperuit os suum.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis.

Ad Magnif. *Añã.* Ego sum vestra redemptio: manus meae, quae vos fecerunt, aquam péti pendens, et acétum porrexerunt; in escam meam fel dederunt, et in latus lanceam; mórtuus et sepúltus resurrexi: vobíscum sum, ut vivo in aetérnum.

Oratio. Deus, qui unigéniti, ut supra. 107.

Et sit Commemor. Feriae. *Añã.* Dñe, ut video, Prophéta es tu: patres nostri in monte hoc adoraverunt.

V. Angelis suis Deus mandávit de te. **R.** Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Oratio.

PRAESTA, quaesumus omnipotens Deus: ut, qui in tua protectióne confidimus, cuncta nobis adversántia, te adjuvante, vincámus. Per Dóminum nostrum.

FERIA SEXTA
POST DOMIN. IV. QUADRAGESIMAE.

In Festo Pretiosissimi Sanguinis Domini Nostri Jesu Christi. Duplex.

Pro Clero Urbis, et alibi.

AD VESPERAS.

Añãe. 1. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctís véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua. **Psalms.** Dixit Dóminus, cum reliquis. 1.

2. Ego qui loquor justitiam, et propugnátor sum ad salvándum.

3. Vestitus erat veste aspérsa sángine, et vocátur nomen ejus Verbum Dei.

4. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestiménta tua, sicut calcántium in torculari?

5. Torcular calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum.

Capitulum. Hebr. ix.

RATRES: Christus assistens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perfectius tabernáculum non manufactum, id est non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium Sanguinem introiit semel in sancta, aeterna redemptione inventa.

Hymnus.

FESTIVIS résonent cómpita vócabus, Cives laetitiam fróntibus éxplicit, Taedis flammiferis órdine pródeant Instrúcti púeri et senes.

Quem dura móriens Christus in árbore Fudit múltiplici vulnere Sanguinem,

Nos facti mémoires dum cólimus, decet Saltem fúndere lácrymas.

Humáno géneri perniciés gravis Adámi vétéris crimine cóntigit, Adámi intégritas, et pietas novi

Vitam reddidit ómnibus.

Clamórem válidum summus ab aethere Languéntis Géniti si Pater áudiit,

Placári pótius Sanguine débuit, Et nobis véniam dare.

Hoc quicumque stolam
Sanguine proluit,
Abstergit maculas : et ró-
seum decus,
Quo fiat similis prótinus
Angelis,
Et regi placeat, capit.

A recto instabilis trámite
póstmodum
Se nullus retrahat; meta
sed última
Tangátur; tribuet nobíle
praemium

Qui cursum Deus adjuvat.
Nobis propítius sis, Gé-
nitor potens,
Ut quos unigenae Sanguí-
ne Filii
Emísti, et plácido Flámíne
récreas,
Coeli ad cúlmina transféras.
Amen.

V. Redemísti nos, Dñe, in
Sanguine tuo. **R.** Et fecísti
nos Deo nostro regnum.

Ad Magníf. Añá. Acces-
sístis ad Sion montem, et
civitátem Dei vivéntis, Je-
rusálem coeléstem, et Te-
staménti novi mediatórem
Jesum, et Sanguinis asper-
sionem mélius loquéntem,
quam Abel.

Oratio.

OMNIPOTENS sem-
pitérne Deus, qui
unigénitum Filium tuum
mundi Redemptórem con-
stituísti, ac ejus Sanguine
placári voluísti : concéde,
quaesumus, salutis nostrae
prétium solénni cultu ita

venérari, atque a praeséntis
vitae malis ejus virtúte de-
féndi in terris, ut fructu
perpétuo laetémur in coelis:
Qui tecum vivit.

Et fit Commemor. Feriae.

Añá. Prophéta magnus
surréxit in nobis, et quia
Deus visitávit plebem suam.

V. Angelis suis Deus
mandávit de te. **R.** Ut
custódiat te in ómnibus
viis tuis.

Oratio.

POPULI tui Deus in-
stitútor et rector :
peccáta, quibus impugná-
tur, expélle : ut semper tibi
plácitus, et tuo munímíne
sit secúrus. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Dei Fi-
lium, qui suo nos redémít
Sanguine, * Veníte, adoré-
mus. **Psalm.** Veníte. 9.

Hymnus.

TRA justa Conditóris,
Imbre aquárum vín-
dice,

Criminósum mersit orbem
Noe in arca sóspite :
Mira tandem vis amoris
Lavít orbem Sanguine.

Tam salúbri terra felix
Irrigáta plúvia,
Ante spinis quae scatébat,
Germinávit flósculos :
Inque néctaris sapórem
Transiére absinthia.

Triste prótinus venénium
Dirus anguis pósuit,
Et cruénta belluárum

Désiit ferócia :
Mitis Agni vulneráti
Haec fuit victória.

O sciéntiae supérnae
Altitúdo impéria!
O suávitatis benígnae
Praedicánda péctoris!

Servus erat morte dignus,
Rex luit poenam óptimus.

Quando culpís provocá-
mus,

Ultiónem júdicis,
Tunc loquéntis protegá-
mur

Sanguinis praeséntia,
Ingruéntium malórum
Tunc recédant ágmina.

Te redemptus laudet or-
bis,

Grata servans múnera,
O salutis sempitérnae
Dux et auctor ínclýte,
Qui tenes beáta regna
Cum Parénte et Spíritu.

Amen.

In primo Nocturno.

Añá. Postquam consum-
máti sunt dies octo, ut cir-
cumciderétur Puer, vocá-
tum est nomen ejus Jesus.

Psalmus ii.

UARE fremué-
runt Gentes, * et
pópuli meditáti
sunt inánia?

Adstitérunt reges terrae,
et principes convenérunt in
unum, * advérsus Dñum et
advérsus Christum ejus.

Dirumpámus vincula eó-
rum : * et projiciámus a
nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in coelis, irri-
débit eos : * et Dóminus
subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in
ira sua, * et in furóre suo
conturbábit eos.

Ego autem constitútus
sum rex ab eo super Sion
montem sanctum ejus, *
praedicans praecéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : *
Filius meus es tu, ego hódie
génui te.

Póstula a me, et dabo
tibi Gentes haereditátem
tuam, * et possessiónem
tuam téminos terrae.

Reges eos in virga fér-
rea, * et tamquam vas fi-
guli confringes eos.

Et nunc reges intelligi-
te : * erudímini, qui judicá-
tis terram.

Servíte Dómino in timó-
re : * et exsultáte ei cum
tremóre.

Apprehéndite discipli-
nam nequándo irascátur
Dóminus, * et pereátis de
via justa.

Cum exáserit in brevi
ira ejus, * beáti omnes, qui
confidunt in eo.

Gloría Patri, etc.

Añá. Postquam consum-
máti sunt dies octo, ut cir-
cumciderétur Puer, vocá-
tum est nomen ejus Jesus.

Añá. Factus in agónia,
prolixius orábat, et factus
est sudor ejus, sicut guttae
sanguinis decurréntis in ter-
ram.

Psalmus iii.

DOMINE, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum : * et exsurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me : * exsurge, Domine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa : * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus : * et super populum tuum benedictio tua.

Glória Patri, etc.

Añs. Factus in agonia, prolixius orabat, et factus est sudor ejus sicut guttae sanguinis decurréntis in terram.

Añs. Judas, qui eum tradidit, poenitentia ductus, retulit triginta argenteos, dicens : Peccavi, tradens sanguinem justum.

Psalmus xv.

CONSERVA me, Dñe, quoniam speravi in te. * Dixi Domino : Deus

meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatae sunt infirmitates eorum : * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus : * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars haereditatis meae, et calicis mei : * tu es, qui restitues haereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in praelaris : * etenim haereditas mea praeclara est mihi.

Benedicam Dñum, qui tribuit mihi intellectum : * insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providébam Dominum in conspectu meo semper : * quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc laetatum est cor meum, et exsultavit lingua mea : * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno : * nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitae, adimplebis me laetitia cum vultu tuo : * delectationes in dextera tua usque in finem.

Glória Patri, etc.

Añs. Judas, qui eum tradidit, poenitentia ductus, retulit triginta argenteos, dicens : Peccavi, tradens sanguinem justum.

V. Redemisti nos, Dñe, *R.* In sanguine tuo.

De Epístola beati Pauli Apóstoli ad Hebraeos.

Lectio i. *Cap. ix.*

IHRISTUS assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius et perfectius tabernaculum non manufactum, id est, non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium Sanguinem introivit semel in sancta, aeterna redemptione inventa. Si enim sanguis hircorum, et taurorum, et cinis vitulae aspersione inquinatos sanctificat ad emundationem carnis : quanto magis Sanguis Christi, qui per Spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad serviendum Deo viventi? Et ideo novi Testamenti Mediátor est, ut morte intercedente in redemptionem earum praevaricationum quae erant sub priori Testamento, reprobationem accipiant, qui vocati sunt, aeternae haereditatis.

R. Jesus, ut sanctificaret per suum Sanguinem populum, extra portam passus est : * Exeamus igitur ad eum extra castra, improprium ejus portantes. *V.* Nondum enim usque ad sanguinem restitistis adversus peccatum repugnantes. — Exeamus.

Lectio ii.

UBI enim testamentum est, mors necesse est intercedat testatoris : Testamentum enim in mortuis confirmatum est : alioquin nondum valet, dum vivit qui testatus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est. Lecto enim omni mandato Legis a Moyse universo populo, accipiens sanguinem vitulorum, et hircorum cum aqua, et lana coccinea, et hyssopo, ipsum quoque librum, et omnem populum aspersione aspersit dicens : Hic sanguis Testamenti quod mandavit ad vos Deus. Etiam tabernaculum, et omnia vasa ministerii sanguine similiter aspersit. Et omnia pene in sanguine secundum legem mundantur : et sine sanguinis effusione non fit remissio.

R. Moyse sumptum sanguinem respersit in populum : * Et ait : Hic est sanguis foederis, quod pepigit Dominus vobiscum.

V. Fide celebrávit Pascha et sánguine effusióne, ne qui vastábat primitíva, tangeret eos. — Et ait.

Lectio iiii. *Cap. x.*

HABENTES itaque, fratres, fidúciám in intróitu Sanctórum in Sáanguine Christi, quam initiávit nobis viam novam, et vivéntem per velámen, id est carnem suam, et Sacerdótem magnum super domum Dei, accedámus cum vero corde in plenitúdine fidei, aspérsi corda a conscientia mala, et ablúti corpus aqua munda, teneámus spei nostrae confessiónem indeclinábilem (fidélis enim est, qui repromísit) : et considerémus invicem in provocatióne charitátis et honorúm óperum.

R. Vos, qui aliquándo erátis longe, facti estis prope in Sáanguine Christi : Ipse enim est pax nostra, qui fecit útraque unum.

V. Complacuit per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per Sáanguinem crucis ejus, sive quae in terris, sive quae in coelis sunt. — Ipse enim est pax. Glória Patri. Ipse enim est pax.

In secundo Nocturno.

Antífona. Pilátus volens pópulo satisfácere, trádidit illis Jesum flagéllis caesum.

Psalms xxii.

DOMINUS regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscae ibi me collocávit.

Super aquam refecciónis educávit me : * ánimam meam convertit.

Dedúxit me super sémitas justítiae, * propter nomen suum.

Nam, si ambulávero in médio umbrae mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus : * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tribulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam praeclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diebus vitae meae :

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitudinem diérum.

Glória Patri, etc.

Añá. Pilátus volens pópulo satisfácere, trádidit illis Jesum flagéllis caesum.

Añá. Videns autem quia nihil proficeret, accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens : Innocens ego sum a Sáanguine Justí hujus.

Psalms xxix.

EXALTABO te, Dómine, quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimicos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus : * et confitémini memóriae sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad véspérum demorábitur fletus : * et ad matutínum laetítia.

Ego autem dixi in abundantia mea : * Non movébor in aetérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * praestitísti decóri meo virtútem.

Avértísti faciém tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quae utilitas in ságuine meo, * dum descéndo in corruptiõem ?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam ?

Audívit Dóminus, et mísertus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me laetítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine Deus meus, in aetérnum confitébor tibi.

Glória Patri, etc.

Añá. Videns autem quia nihil proficeret, accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens : Innocens ego sum a Sáanguine Justí hujus.

Añá. Et respóndens univérsus pópulus, dixit : Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.

Psalms lxxiii.

EXAUDI, Deus, oratióne meam cum deprecor : * a timóre inimici éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitudine operántium iniquitáte.

Quia exacuérunt ut gládium línguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, et sagittent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos : * dixerunt : Quis vidébit eos ?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecerunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagittae parvulorum factae sunt plagae eorum : * et infirmatae sunt contra eos linguae eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos : * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei : * et facta ejus intellexerunt.

Laetábitur justus in Dño, et sperábit in eo, * et laudábuntur omnes recti corde.

Gloria Patri, etc.

Añã. Et respondens universus populus, dixit : Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.

V. Sanguis Jesu Christi Filii Dei. *R.* Emúndat nos ab omni peccato.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. lxxxiv. in Joann.

Cap. xix.

Lectio iv.

ULTISSanguinis Christi audire virtutem? Redeá-mus ad ejus exemplum, et priorem typum recordémur, et pristinam Scripturam narrémus. In Ægypto, nocte média, Ægyptiis Deus plagam decimam minabatur ut eorum primogénita deperirent, quia primogénitum ejus populum detinebant. Sed ne amata plebs Judaeorum

una cum illis periclitaretur, quia unus locus continébat universos, remédium discretiónis inventum est. Profunde exemplum mirabile, ut discas in veritate virtutem. Ira divinae indignationis sperabatur, et domos singulas mortifer circuibat. Quid igitur Móyses? Occidite, inquit, agnum anniculum, et sanguine ejus linite januas. Quid ais, Móyses? Sanguis ovis rationalem hominem liberare consuevit? Valde, inquit, non eo quod sanguis est, sed quia Domini Sanguinis per eum demonstratur exemplum.

R. In timóre incolatus vestri conversámini, Sciéntes quod non corruptibilibus auro, vel argénto redempti estis. *V.* Sed pretioso Sanguine, quasi agni immaculati Christi. — Sciéntes quod.

Lectio v.

NAM sicut regnantium státuae, quae sine causa sunt, et sermone, nonnunquam ad se confugiéntibus hominibus ánima, et ratióne decorátis, subvenire consueverunt, non quia sunt aere confectae, sed quia rétinent imaginem principalem : ita et sanguis ille, qui irrationalis fuit, ánimas habéntes homines liberávit : non quia sanguis fuit, sed quia hujus

Lectio vi.

LATUS miles aperuit, et templi sancti parietem patefecit. Et ego thesaurum praeclarum inveni, et fulgéntes divitias me grátulor reperire. Sic et de illo agno factum est. Judaei ovem occiderunt, et ego fructum de sacramento cognovi. De latere Sanguis, et aqua. Nolo tam facile, auditor, transeas tanti secretá mysterii. Restat enim mihi mystica, atque secretális oratio. Dixi baptismatis symbolum et mysteriorum aquam illam, et Sanguinem demonstráre. Ex his enim sancta fundata est Ecclesia per lavacri regenerationem, et renovationem Spiritus sancti. Per baptisma, inquam, et mysteria, quae ex latere videntur esse prolata. Ex latere igitur suo Christus aedificavit Ecclesiam, sicut de latere Adam ejus conjux Heva prolata est. Nam haec de causa Paulus quoque testatur, dicens : De corpore ejus, et de ossibus ejus sumus; latus videlicet illud significans. Nam sicut de illo latere Deus fecit feminam procreari, sic et de suo latere Christus aquam nobis; et Sanguinem dedit, unde repararetur Ecclesia.

R. Comméndat charitatem suam Deus in nobis : *

Sanguinis ostendebat adventum. Et tunc Angelus ille vastator, cum limitos postes, atque aditus pervideret, transiit gressus, et non est ausus intrare. Nunc ergo si viderit inimicum, non postibus impositum sanguinem typi, sed fidelium ore lucentem Sanguinem veritatis Christi, templi postibus dedicatum, multo magis subtrahet. Si enim Angelus cessit exemplo, quanto magis terribitur inimicus, si ipsam perspexerit veritatem? Vis et aliam hujus Sanguinis scrutari virtutem? Volo. Unde primum cucurrit inspicias, et de quo fonte manavit. De ipsa primum Cruce processit : latus illud Dominicum instium fuit. Mortuo enim, ait, Jesu, et adhuc in Cruce pendente, appropinquat miles, latus lancea percussit, et exinde aqua fluxit, et Sanguis. Unum baptismatis symbolum, aliud sacramenti. Ideo non ait : Exiit Sanguis et aqua; sed exiit aqua primum et Sanguis, quia primum baptismate diluimur, et postea mysterio dedicamur.

R. Empti estis pretio magno : * Glorificáte, et portate Deum in corpore vestro. *V.* Pretio empti estis : nolite fieri servi hominum. — Glorificáte.

Quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secundum tempus Christus pro nobis mórtuus est. *V.* Multo igitur magis nunc justificati in Ságuine ipsius, salví érimus ab ira per ipsum. — Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Añã. Exívit ergo Jesus, portans coronam spinéam, et purpúream vestiméntum, et dixit eis : Ecce homo.

Psalms lxxiii.

T quid, Deus, repulisti in finem : * irátus est furor tuus super oves páscae tuae?

Memor esto congregatiónis tuae, * quam possedisti ab initio.

Redemísti virgam haereditátis tuae : * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in superbias eórum in finem : * quanta malignátus est inimicus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te : * in médio solemnitatís tuae.

Posuérunt signa sua, signa : * et non cognóverunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum securibus exciderunt jánuas ejus in idipsum : * in securi et áscia dejecerunt eam.

Incendérunt igni Sanctuárium tuum : * in terra polluerunt tabernáculum nóminis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eórum simul : * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta : * et nos non cognóscet amplius.

Usquequo, Deus, impropérabit inimicus : * irrat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam, et dexteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante saecula : * operátus est salutem in médio terrae.

Tu confirmásti in virtúte tua mare : * contribulásti cápita draconum in aquis.

Tu confregisti cápita draconis : * dedísti eum escam pópulis Æthiopum.

Tu dirupísti fontes, et torrentes : * tu siccasti fúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox : * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terrae : * aestátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimicus impropéravit Dño : * et pópulus insipiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confitentes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terrae dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmills factus confusus : * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge Deus, júdica causam tuam : * memor esto impropériórum tuórum, eórum quae ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum : * superbía eórum, qui te odérunt, ascendit semper.

Glória Patri, etc.

Antiphona. Exívit ergo Jesus, portans coronam spinéam, et purpúream vestiméntum, et dixit eis : Ecce homo.

Añã. Et hájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dicitur Calváriae, locum : ubi crucifixérunt eum.

Psalms lxxxvii.

DOMINE Deus salutis meae : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo oratio mea : * inclina aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : *

factus sum sicut homo sine adjuatório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor amplius : * et ipsi de manu tua repúlsí sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fúctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt prae inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis faciés mirabilia : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit aliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritatem tuam in perditíone?

Numquid cognoscéntur in tenebris mirabilia tua : * et justítia tua in terra obliónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid, Dómine, repélis oratióem meam : * avértis faciém tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea: exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt irae tuae: et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: circumdedérunt me simul.

Elongasti a me amicum, et proximum: et notos meos a miseria.

Glória Patri, etc.

Añá. Et bájulans sibi crucem, exivit in eum, qui dicitur Calváriae, locum: ubi crucifixérunt eum.

Añá. Ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

Psalmus xciii.

DEUS ultiónum Dóminus: Deus ultiónum libere egit.

Exaltare qui júdicas terram: reddes retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine, usquequo peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: loquéntur omnes, qui operántur injustitiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliáverunt: et haereditátem tuam vexáverunt.

Viduam, et ádvenam interfecérunt: et pupillos occidérunt.

Et dixerunt: Non vidébit Dóminus, nec intélliget Deus Jacob.

Intélligite insipiéntes in pópulo: et stulti aliquándó sapite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? aut qui finxit óculum, non considérat?

Qui córripit Gentes, non árguet: qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, quóniam vanae sunt.

Beátus homo, quem tu erudieris, Dómine: et de lege tua doceris eum.

Ut mltiges ei a diébus malis: donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllit Dóminus plebem suam: et haereditátem suam non derelinquet.

Quoadúsque justítia convertátur in júdicium: et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me: paulo minus habitáset in inférno ánima mea.

Si dicebam: Motus est pes meus: misericórdia

tua, Dómine, adjuvábát me.

Secúndum multitudínem dolórum meórum in corde meo: consolatiónes tuae laetificáverunt ánimam meam.

Numquid adhaeret tibi sedes iniquitátis: qui fingis labórem in praecépto?

Captábunt in ánimam justí: et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium: et Deus meus in adjutórium spei meae.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum: et in malítia eórum dispédet eos: dispédet illos Dóminus Deus noster.

Glória Patri, etc.

Añá. Ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

V. Christus diléxit nos. **R.** Et lavit nos a peccátis nostris in Ságuine suo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Léctio vii. Cap. xix.

IN illo témpore: Cum accepisset Jesus acé-tum, dixit: Consummátum est. Et inclináto cápíte, trádidit spíritum. Et réliqua.

Homília sancti Augustini Episcopi.

Tractatu cxx. in Joánnem.

VIGILANTI verbo Evangelísta usus est, ut non díceret: Latus ejus

percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud, sed, aperuit: ut illic quodámodo vitæ óstium panderétur, unde Sacraménta Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quae vera vita est, non intrátr. Ille Sanguis, qui fusus est, in remissionem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáre témporat póculum; haec et lavácrum praestat, et potum. Hoc praenuntiábat quod Noe in látere arcae óstium fácere jussus est, qua intrárent animália quae non erant dilúvio perítúra, quibus praefigurábatur Ecclésia. Propter hoc prima múlier facta est de látere viri dormiéntis, et appelláta est vita, matérque vivórum. Magnum quippe significávit bonum, ante magnum praeviciatiónis malum. ¶ Hic secúndus Adam, inclináto cápíte, in cruce dormívit, ut inde formarétur ei conjux, quae de látere dormiéntis efflúxit. O mors, unde mórtui reviviscunt! Quid isto Ságuine mún-dius? Quid vulnere isto salúbrius?

Ry. Hic est, qui venit per aquam et Sanguinem, Jesus Christus: * Non in aqua solum, sed in aqua et Sanguine. **V.** In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem, in ablutionem peccatoris.— Non in aqua.

Lectio viii.

TENEbantur homines captivi sub diabolo, et daemonibus serviabant, sed redempti sunt a captivitate. Vendere enim se potuerunt, sed redimere non potuerunt. ¶ Venit Redemptor, et dedit pretium: fudit Sanguinem suum, et emit orbem terrarum. Quæritis quid emerit? Videte quid dederit, et inveniatis quid emerit. Sanguis Christi pretium est. Tanti quid valet? Quid, nisi totus orbis? Quid, nisi omnes gentes? Valde ingrati sunt pretio suo, aut multum superbi sunt, qui dicunt aut illud tam parum esse, ut solos Afros emerit, aut se tam magnos esse, pro quibus solis illud datum. Non ergo exsultent, non superbiant. Pro toto dedit, quantum dedit.

Ry. Prædestinavit nos Deus in adoptionem filiorum per Jesum Christum, * In quo habemus redemptionem per Sanguinem ejus. **V.** Remissionem peccatorum

secundum divitias gratiæ ejus, quæ superabundavit in nobis.—In quo. **Gloria Patri.** In quo. **V.** Jube, domne. **Benedictio.** Per Evangelicam dicta.

Nona Lectio de Homilia Ferie nisi sit transferendum, quia tunc dividuntur Lectiones juxta signum ¶

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio ix. Cap. xi.

IN illo tempore: Erat quidam languens Lázarus a Bethánia de castello Mariæ et Marthæ sororis ejus. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tr. xlix. in Joan. post init.

IN superiori lectione meministis, quod Dominus exiit de manibus eorum, qui lapidare illum voluerant, et discessit trans Jordánem, ubi Joannes baptizabat. Ibi ergo Domino constituto, infirmabatur in Bethánia Lázarus, quod castellum erat proximum Jerusalem. Mariæ autem erat, quæ unxit Dominum unguento, et extersit pedes ejus capillis suis, cujus frater Lázarus infirmabatur. Misérunt ergo sorores ejus ad eum. Jam intelligimus quo misérunt, ubi erat Jesus: quoniam absens erat, trans Jordánem scilicet.

Hymnus.

SALVETE, Christi vulnere, Imménsi amoris pignora, Quibus perénnes rivuli Manant rubéntis Sanguinis. Nitóre stellas vincitis Rosas odóre, et balsama, Prétio lapillos Indicos, Mellis favos dulcedine.

Pervos patet gratissimum stolis albis, qui sunt, et unde venérunt? **Psalmus.** Dominus regnavit, cum requis de Laudibus. 22.

2. Hi sunt, * qui venérunt de tribulatione magna; et lavérunt stolas suas in Sanguine Agni.

3. Ideo sunt * ante thronum Dei, et serviunt ei die, ac nocte.

4. Et ipsi vicérunt draconem propter Sanguinem Agni, et propter Testamentum Verbi sui.

5. Beati * qui lavant stolas suas in Sanguine Agni.

Capitulum. Hebr. ix. **R**RATRES: Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius, et perfectius tabernaculum non manufactum, idest, non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium Sanguinem introivit semel in sancta, æterna redemptione inventa.

Ut plena sit redemptio, Sub torculari stringitur, Sufque Jesus immemor, Sibi nil reservat Sanguinis.

Venite, quotquot criminum Funesta labe inficit, In hoc salutis balneo Qui se lavat, mundabitur. Summi ad Parentis dexteram

Sedénti habénda est grátia, Qui nos redémit Sanguine, Sanctoque firmat Spiritu. Amen.

Miserunt ad Dominum, nuntiantes quod aegrotaret frater earum, ut si dignaretur, veniret, et eum ab aegritudine liberaret. Ille distulit sanare, ut posset resuscitare.

Te Deum laudamus. 21.

AD LAUDES

et per Horas, Añac.

1. Hi, qui amici sunt * stolis albis, qui sunt, et unde venérunt? **Psalmus.** Dominus regnavit, cum requis de Laudibus. 22.

2. Hi sunt, * qui venérunt de tribulatione magna; et lavérunt stolas suas in Sanguine Agni.

3. Ideo sunt * ante thronum Dei, et serviunt ei die, ac nocte.

4. Et ipsi vicérunt draconem propter Sanguinem Agni, et propter Testamentum Verbi sui.

5. Beati * qui lavant stolas suas in Sanguine Agni.

Capitulum. Hebr. ix. **R**RATRES: Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius, et perfectius tabernaculum non manufactum, idest, non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium Sanguinem introivit semel in sancta, æterna redemptione inventa.

Ut plena sit redemptio, Sub torculari stringitur, Sufque Jesus immemor, Sibi nil reservat Sanguinis.

Venite, quotquot criminum Funesta labe inficit, In hoc salutis balneo Qui se lavat, mundabitur. Summi ad Parentis dexteram

Sedénti habénda est grátia, Qui nos redémit Sanguine, Sanctoque firmat Spiritu. Amen.

¶ Justificáti in Sanguine Christi. *R.* Salvi érimus ab ira per ipsum.

Ad Benedictus, Añã. Erit Sanguis Agni vobis in signum, dicit Dóminus : et vidébo Sanguinem, et transibo vos, nec erit in vobis plaga dispérens.

Oratio.

OMNIPOTENS semipitérne Deus, qui unigénitum Fílium tuum mundi Redemptórem constituísti, ac ejus Sanguine placári voluísti : concéde, quaesumus, salutis nostrae prétium solémni cultu ita venerári, atque a praeséntis vitae malis ejus virtúte deféndi in terris, ut fructu perpétuo laetémur in coelis: Qui tecum vivit.

Et fit Commem. Ferae.

Añã. Lázarus amicus noster dormit : eámus, et a somno excitémus eum.

¶ Angelis suis Deus mandávit de te. *R.* Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Oratio.

DEUS qui ineffabilibus mundum rénovas sacraméntis : praesta quaesumus, ut Ecclesia tua et aetérnis proficiat institútis et temporálibus non destituátur auxiliis. Per Dñum.

Ad Primam, in R. *br.* Qui tuo nos Sanguine redemísti.

AD TERTIAM.

Añã. Hi sunt.

Capit. Fratres, ut supra.

R. *br.* Redemísti nos Dómine, * In Sanguinetuo. Redemísti. ¶ Ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et nátióne. In ságuine. Glória Patri. Redemísti.

¶ Sanguis Jesu Christi Fílii Dei. *R.* Emúndat nos ab omni peccáto.

AD SEXTAM.

Añã. Ideo sunt.

Capitulum. Hebr. ix.

Sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vitulae aspérsus iniquinátos sanctificat ad emundatió-nem carnis : quanto magis Sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetipsum obtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

R. *br.* Sanguis Jesu Christi Fílii Dei * Emúndat nos. Sanguis. ¶ Ab omni peccáto. Emúndat nos. Glória Patri. Sanguis.

¶ Christus diléxit nos. *R.* Et lavit nos in Sanguine suo.

AD NONAM.

Añã. Beáti.

Capitulum. Hebr. ix.

ACCIPIENS Móyses ságuinem vitulorum, et hircórum cum aqua,

et lana coccinea, et hysópo, ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens : Hic sanguis Testaméti, quod mandávit ad vos Deus.

R. *br.* Christus diléxit nos, et lavit nos * In Sanguine suo. Christus. ¶ Et fecit nos regnum, et sacerdotés Deo, et Patri. In. Glória Patri. Christus.

¶ Justificáti in Sanguine Christi. *R.* Salvi érimus ab ira per ipsum.

IN II. VESPERIS.

Antiphonae, Psalmi, Capitulum et Hymnus, ut in primis Vesperis. 109. sed loco ultimi Psalmi dicitur :

Psalmus cxlviii.

LAUDA Jérusalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedixit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti satiát te.

Qui emittit elóquium suum terrae : * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit cristállum suam sicut buccéllas : * ante faciém frígoris ejus quis sustinébit

Emittet verbum suum, et liquefaciet ea * flabit spiritus ejus et fluent aquae.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justitias, et júdicia sua Israel.

Non fecit táliter omni nátióni : * et júdicia sua non manifestávit eis.

Glória Patri, etc.

¶ Te ergo quaesumus, tuis famulis súbveni. *R.* Quos pretiósó Sanguine redemísti.

Ad Magnif. Añã. Habébitis autem hunc diem in monumentum : et celebrábitis eum solémnem Dño in generatióibus vestris cultu sempitérno.

Oratio. Omnipotens semipitérne, ut supra.

Et fit Commem. Ferae.

Antiphona. Dómine, si fuisses hic, Lázarus non esset mórtuus : ecce jam foetet quadriduáns in monumento.

¶ Angelis suis Deus mandávit de te. *R.* Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Oratio.

DA nobis, quaesumus, omnipotens : Deus : ut, qui infirmitátis nostrae cónsoci, de tua virtúte confidimus, sub tua semper pietáte gaudeámus. Per Dóminum.

Desclée Lefebvre et Co.

Auriliante Deo et Domino nostro Iesu Christo : ad laudem B. Mariæ semper Virginis, necnon S. Joannis Evang. explicit libellus continens Officia Propria Passionis Domini nostri Iesu Christi, in quibus omnia suis locis sunt extensa : impressus in aedibus Societatis S. Joannis Evangelistae in civitate Cornacensi. Anno reparatae salutis m. dccc. lxxi. tertio Idibus Octobris.

